

Treći dan: "Treba da navješćujem evanđelje"

131. Luka naglašava da je Isus nakon svoga krštenja "pun Duha Svetoga" i u snazi Duha započeo svojim javnim djelovanjem (Lk 4,1.14). U svojoj "nastupnoj propovijedi" u sinagogi svoga zavičajnog grada Nazareta on svjedoči: Ja sam poslan "evangelizirati". Time Luka upućuje programatski na glavni cilj svega onoga što je Isus rekao ili učinio:

"I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju u na dan subotni u sinagogu te ustane citati. Pruže mu Knjigu proroka Izaije. On razvije knjigu i . nađe mjesto gdje stoji napisano: 'Duh Gospodnji na meni je **jer me pomaza**. On me posla **blagovjesnikom** biti siromasima (evangelizirati siromahe), proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje'... On im progovori: 'Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja; u ušima' (Lk 4,16-21). "I drugim gradovima treba da navješćujem evanđelje o kraljevstvu Božjem (da evangeliziram). **Jer za to sam poslan**" (Lk. 4,43).

1. Što stoji u tekstovima?

132. Izraz "Gospodin me pomaza" razumljiv je jedino po starozavjetnom posvećivanju mazanjem. Izvorno je kralj posebno za to pripremljenim maslinovim uljem bivao pomazan od proroka ili svećenika: "Samuel uze rog s uljem, i pomazaga usred njegove braće. *Duh Gospodnji obuze Davida odonoga dana*" (1 Sam 16,13). Proroci nisu bili mazani uljem.

Njihovo "pomazanje" označuje u *prenesenom* smislu njihov po ziv da budu "usta Božja": prorok zna da je *neposredno* od Boga pomazan je r na njemu počiva njegov Duh. Duh Božji osposobljuje proroka da siromasima "donese radosnu vijest" (Iz 61,1).

Isusovo svjedočanstvo o sebi u nazaretskoj sinagogi u više vidova ima temeljno značenje i daje naslutiti božansko "morati" koje stoji iza njegovog evangeliziranja: "*Jer za to sam poslan*" (Lk 4,43): "Svjedočanstvo koje Gospodin daje o sebi u jednu riječ: sažima cjelokupno Isusovo poslanje. Svi vidovi njegova Otajstva... zapravo su samo dijelovi njegova jedinstvenog navjestiteljskog djelovanja". (Pavao VI, EN 6).

Izvještaji o Isusovu krštenju (1,119) jasno pokazuju zašto je Isus nazvan "Krist". "Krist" doslovno znači "Pomazanik". Kao što Petar naviješta u svojoj temeljnoj katehezi u kući Kornelijevoj, Bog je Isusa kod njegova krštenja "*pomazao* Duhom Svetim i snagom" (Dj 10,38), što znači, posve *ispunio* snagom Duha Svetoga.

2. Značenje za nas

133. Kad Isus čita proročki tekst iz Izaije, on se ne stavlja u red sa starozavjetnim prorocima jer se je ta riječ Pisma "*danas*" *ispunila* (Lk 4,21). Proročko obećanje Starog zavjeta u Isusu dosiže svoj cilj i svoje konačno ispunjenje jer su "svi proroci... navijestili ove dane" (Dj 3,24). *Dok* Isus čita tekst, počinje evangelizacija svijeta. "Danas" nije odjeknulo u nazaretskoj sinagogi jednom zauvijek, nego trajno traje sve do ovog časa.

Evangelizacija je stoga i temeljno poslanje Crkve i svakog pojedinog kršćanina. To jasno dolazi do izražaja u krsnoj liturgiji:

"Nakon krštenja celebrant maže novokrštenike s uljem krizme; jer tko je kršten, pripada Kristu i on je kao 'pomazan' (pomazan je značenje riječi 'Krist') za službu svećenika, kralja i proroka" (GL 48,3; usp. *Inicijacija*, 224).

3. Što moram činiti?

134. Proročku riječ koju je Isus navijestio (Lk 4,18) još jednom pročitaj glasno, riječ po riječ, i primijeni tekst na samoga sebe: "Duh Gospodnji počiva na *meni* jer *me* je poslao naviještati radosnu vijest." Jesi li već jednom postao svjestan - da kao kršćanin sudjeluješ u Isusovu proročkom poslanju, - da od tvog krštenja Duh Sveti "počiva" na tebi, - da ne možeš biti kršćanin a da ne "evangeliziraš"? "čovjek koji je evangeliziran sam počinje evangelizirati..."

Nezamislivo je da je netko riječ Božju prihvatio i predao se Kraljevstvu a da sa svoje strane ne počne svjedočiti i naviještati" (Pavao VI, EN 24).